

II

(Akti, katerih objava ni obvezna)

KOMISIJA

ODLOČBA KOMISIJE

z dne 14. decembra 2004

Neposredne davčne spodbude za podjetja, ki se udeležujejo sejmov v tujini

(notificirano pod dokumentarno številko C(2004) 4746)

(Besedilo v italijanskem jeziku je edino verodostojno)

(Besedilo velja za EGP)

(2005/919/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti prvega pododstavka člena 88(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in zlasti člena 62(1)(a) Sporazuma,

po pozivu vsem zainteresiranim strankam, naj predložijo svoje pripombe v skladu z navedenimi členi ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(2) Z dopisom z dne 22. oktobra 2003 (D/56756) je Komisija pozvala italijanske organe, da zagotovijo informacije o zadevnih spodbudah in njihovem začetku veljavnosti, da bi tako ugotovila, ali pomenijo pomoč v smislu člena 87 Pogodbe ES. S tem dopisom je Komisija opozorila Italijo na njeno obveznost iz člena 88(3) Pogodbe ES, da Komisijo uradno obvesti o vseh ukrepih, ki pomenijo pomoč, pred njihovim izvajanjem.

(3) Z dopisoma z dne 11. novembra 2003 (A/37737) in 26. novembra 2003 (A/38138) so italijanski organi predložili zahtevane informacije. Z dopisom z dne 19. decembra 2003 (D/58192) je Komisija Italijo znova opozorila na njene obveznosti iz člena 88(3) Pogodbe ES ter italijanske organe pozvala, da morebitne upravičence do zadevnih davčnih spodbud obvestijo o posledicah, ki jih predvidevata Pogodba in člen 14 Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽²⁾, če bi se ugotovilo, da zadevne spodbude pomenijo pomoč, izvršeno brez predhodne odobritve Komisije.

(4) Z dopisom z dne 18. marca 2004 (SG 2004 D/201066) je Komisija Italijo obvestila, da je sklenila v zvezi z davčnimi spodbudami Italije v korist podjetij, ki sodelujejo na sejmih v tujini, sprožiti postopek, določen v členu 88(2) Pogodbe ES. Z dopisom z dne 1. junija 2004 (A/35042) so italijanski organi predložili svoje pripombe.

I. POSTOPEK

(1) Italija je sprejela Zakonski odlok št. 269 z dne 30. septembra 2003 o določitvi nujnih ukrepov za spodbujanje razvoja in popravek trenda v javnih financah („DL 269/2003“), objavljenega v *Uradnem listu Republike Italije* št. 229 z dne 2. oktobra 2003. Člen 1(1)(b) DL 269/2003 določa posebne davčne spodbude za udeležbo na sejmih v tujini in je bil pozneje brez sprememb pretvorjen v Zakon št. 326 z dne 24. novembra 2003 („L 326/2003“), objavljen v *Uradnem listu Republike Italije* št. 274 z dne 25. novembra 2003.

⁽¹⁾ UL C 221, 3.9.2004, str. 2.

⁽²⁾ UL L 83, 27.3.1999, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

- (5) Sklep Komisije, da bo sprožila formalni postopek preiskave, je bil objavljen v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* s pozivom zainteresiranim strankam, da predložijo svoje pripombe ⁽³⁾.

II. OPIS UKREPA

- (6) Člen 1(1)(b) DL 269/2003 določa, da lahko vsa podjetja, ki so zavezana davku od dobička pravnih oseb v Italiji in ki poslujejo na dan, ko je program začel veljati, svoj obdavčljivi dohodek zmanjšajo za znesek stroškov, nastalih neposredno z njihovo udeležbo na sejnih v tujini. Določba se uporablja izključno za stroške, ki so jih upravičenci imeli v prvem davčnem letu po letu, ko je začel veljati DL 269/2003 (2. oktober 2003); torej za podjetja, katerih poslovni cikel sledi koledarskemu letu, ukrep vpliva na določitev njihovega obdavčljivega dohodka v letu 2004. Člen 1(1)(b) DL 269/2003 določa, da znižanje obdavčljivega dohodka obstaja poleg običajnega odbitja stroškov, povezanih z udeležbo na sejnih v tujini, od prijavljenega dohodka upravičenca.

- (7) Kar zadeva splošna pravila za odbitje poslovnih stroškov, povezanih z udeležbo na sejnih v tujini, člen 108(2) italijanskega zakona o dohodnini (TUIR) razlikuje med stroški za oglaševanje in promocijo, vključno s stroški sejnov, na eni strani in agencijskimi stroški na drugi. Medtem ko se stroški za oglaševanje in promocijo lahko odbijejo v celoti v davčnem letu, v katerem so nastali, ali v enakih obdobjih v tem in naslednjih štirih letih, pa se lahko agencijski stroški odbijejo le do ene tretjine njihovega zneska v enakih obdobjih v obdobju petih let.

- (8) V zvezi z možnimi različnimi kategorijami stroškov, povezanih z udeležbo na sejnih, besedilo člena 1(1)(b) DL 269/2003 navaja, da so spodbude, določene v okviru programa, omejene na stroške razstavljanja proizvodov

in da v znesek, upravičen do pomoči na podlagi programa, niso vključeni nobeni drugi stroški, nastali v zvezi z udeležbo na sejnih.

- (9) Italijanski organi so navedli, da se ugodnost uporablja ne glede na razvrstitev stroškov, ki so po navadi predmet različne davčne obravnave, kot je razvidno zgoraj. Italija je pojasnila, da se vsi stroški, povezani z udeležbo na sejnih, obravnavajo enako, da bi se izognili težavam pri razvrščanju stroškovnih postavk v različne kategorije. Vendar pa člen 1(1)(b) DL 269/2003 iz upravičenega zneska izrecno izključuje stroške sponzoriranja, ki so del stroškov oglaševanja in se v skladu s členom 108(2) TUIR po navadi odbijejo v celoti.

III. RAZLOGI ZA SPROŽITEV POSTOPKA

- (10) Komisija je v svojem dopisu z dne 18. marca 2004 o sprožitvi formalnega postopka preiskave menila, da ukrep izpolnjuje merila za to, da se ga na podlagi člena 87(1) Pogodbe ES opredeli kot državno pomoč.

- (11) Zlasti je Komisija menila, da je program dodelil selektivno prednost upravičencem, saj je bilo videti, da koristi samo podjetjem, ki se ukvarjajo z razstavljanjem proizvodov za izvoz, in izključuje druge poslovne dejavnosti. Na primer, italijanska podjetja, ki tržijo svoje blago izključno na italijanskem trgu, podjetja, ki opravljajo storitve, podjetja, ki trgujejo z blagom, ki ni primerno za razstavljanje na sejnih, in podjetja, ki sodelujejo na sejnih v Italiji, so izključena iz programa.

- (12) Komisija je tudi menila, da je program dajal prednost italijanskim podjetjem, ki sodelujejo na sejnih v tujini, in s tem okrepil njihov položaj glede na tuje tekmece, tj. tuje trgovce, ki z zadevnimi podjetji tekmujejo na italijanskem in tujih trgih, ter tudi tuje tekmece s sedežem v Italiji, ki z upravičenci tekmujejo na italijanskem trgu.

⁽³⁾ Glej opombo 1.

- (13) Komisija je nazadnje menila, da selektivnega značaja zadevnih davčnih ugodnosti ni mogoče upravičiti z naravo ali splošno shemo italijanskega davčnega sistema, niti ni bilo videti, da bi te nadomestile morebitne stroške, nastale v tujini zaradi udeležbe na takih sejmih, saj pomoč ni odvisna od uvedbe nobenega posebnega tujega davčnega ali finančnega bremena. Ne zdi se tudi, da bi se uporabljala katera koli od izjem, določenih v členu 87(2) in (3) Pogodbe ES. Ugodnosti so bile povezane s stroški, ki niso upravičeni do pomoči na podlagi nobene od uredb o skupinskih izjemah ali smernic Skupnosti; zlasti v skladu z uredbo o skupinskih izjemah za mala in srednja podjetja je pomoč za udeležbo na sejmih dopustna samo, če ne presega 50 odstotkov upravičenih stroškov in za prvo udeležbo malega ali srednjega podjetja na določenem sejmu ali razstavi, medtem ko se zadevna davčna spodbuda nanaša na vsa podjetja in vse stroške, povezane z udeležbo na kakršnih koli sejmih v tujini.
- (14) Italijanski organi so kot odgovor na presojo Komisije iz njenega dopisa z dne 18. marca 2004 o sprožitvi formalne preiskave predložili tri glavne pripombe, ki naj bi dokazale, da zadevni program ne razlikuje med morebitnimi upravičenci v različnih panogah trgovine, ampak pomeni splošen ukrep, ki je na voljo vsem podjetjem, ki se ukvarjajo s trgovinskimi dejavnostmi.
- (15) Prvič, italijanski organi menijo, da se ukrep uporablja brez razlikovanja za vse sektorje gospodarstva in je na voljo vsem podjetjem, ki so zavezana italijanski obdavčitvi ustvarjenega dohodka, če imajo stroške v zvezi z udeležbo na sejmih v tujini. Italijanski organi tudi poudarjajo, da se zadevna davčna spodbuda uporablja tudi za podjetja, ki imajo stalno poslovno enoto v tujini. Dodajajo, da je davčna spodbuda strogo povezana s stroški, nastalimi pri udeležbi na sejmih v tujini, in ne zagotavlja nobenih nesorazmernih davčnih ugodnosti. Italijanski organi menijo, da program ne spodbuja udeležbe na sejmih v tujini kot ločene poslovne dejavnosti, ampak kot naložbo, ki je na voljo vsem podjetjem in ki jo italijanska vlada namerava spodbujati kot splošni cilj gospodarske politike. Italijanski organi nazadnje pojasnjujejo, da se ugodnost uporablja za podjetja s stalno poslovno enoto v tujini, če se izdatki, nastali z udeležbo na sejmih, zaračunajo sedežu podjetja v Italiji.
- (16) Drugič, italijanski organi trdijo, da ukrep ne postavlja neizvoznih podjetij v slabši položaj, ampak da jih nasprotno spodbuja, da se jim izplača sodelovati na takih sejmih. Če bi podjetje delovalo v sektorju, ki proizvaja blago ali storitve, ki jih ni mogoče tržiti ali izvažati, ne bi konkuriralo drugim podjetjem v sektorjih, ki proizvajajo enako blago ali storitve.
- (17) Tretjič, italijanski organi poudarjajo, da ukrep velja samo eno leto, in da torej ugodnost, odobrena podjetjem, ki sodelujejo na sejmih v tujini, ne izkrivlja pomembno delovanja skupnega trga.

IV. PRIPOMBE ITALIJE

- (14) Italijanski organi so kot odgovor na presojo Komisije iz njenega dopisa z dne 18. marca 2004 o sprožitvi formalne preiskave predložili tri glavne pripombe, ki naj bi dokazale, da zadevni program ne razlikuje med morebitnimi upravičenci v različnih panogah trgovine, ampak pomeni splošen ukrep, ki je na voljo vsem podjetjem, ki se ukvarjajo s trgovinskimi dejavnostmi.

V. PRESOJA UKREPA

1. Državna pomoč v smislu člena 87(1) Pogodbe ES

- (14) Italijanski organi so kot odgovor na presojo Komisije iz njenega dopisa z dne 18. marca 2004 o sprožitvi formalne preiskave predložili tri glavne pripombe, ki naj bi dokazale, da zadevni program ne razlikuje med morebitnimi upravičenci v različnih panogah trgovine, ampak pomeni splošen ukrep, ki je na voljo vsem podjetjem, ki se ukvarjajo s trgovinskimi dejavnostmi.
- (15) Prvič, italijanski organi menijo, da se ukrep uporablja brez razlikovanja za vse sektorje gospodarstva in je na voljo vsem podjetjem, ki so zavezana italijanski obdavčitvi ustvarjenega dohodka, če imajo stroške v zvezi z udeležbo na sejmih v tujini. Italijanski organi tudi poudarjajo, da se zadevna davčna spodbuda uporablja tudi za podjetja, ki imajo stalno poslovno enoto v tujini. Dodajajo, da je davčna spodbuda strogo povezana s stroški, nastalimi pri udeležbi na sejmih v tujini, in ne zagotavlja nobenih nesorazmernih davčnih ugodnosti. Italijanski organi menijo, da program ne spodbuja udeležbe na sejmih v tujini kot ločene poslovne dejavnosti, ampak kot naložbo, ki je na voljo vsem podjetjem in ki jo italijanska vlada namerava spodbujati kot splošni cilj gospodarske politike. Italijanski organi nazadnje pojasnjujejo, da se ugodnost uporablja za podjetja s stalno poslovno enoto v tujini, če se izdatki, nastali z udeležbo na sejmih, zaračunajo sedežu podjetja v Italiji.
- (16) Drugič, italijanski organi trdijo, da ukrep ne postavlja neizvoznih podjetij v slabši položaj, ampak da jih nasprotno spodbuja, da se jim izplača sodelovati na takih sejmih. Če bi podjetje delovalo v sektorju, ki proizvaja blago ali storitve, ki jih ni mogoče tržiti ali izvažati, ne bi konkuriralo drugim podjetjem v sektorjih, ki proizvajajo enako blago ali storitve.
- (17) Tretjič, italijanski organi poudarjajo, da ukrep velja samo eno leto, in da torej ugodnost, odobrena podjetjem, ki sodelujejo na sejmih v tujini, ne izkrivlja pomembno delovanja skupnega trga.
- (18) Ob upoštevanju pripomb, ki so jih predložili italijanski organi, Komisija ostaja pri stališču, ki ga je izrazila v dopisu z dne 18. marca 2004 o sprožitvi formalnega postopka preiskave, namreč, da obravnavani program pomeni državno pomoč, saj hkrati izpolnjuje vsa ustrezna merila, določena v členu 87(1) Pogodbe ES.
- (19) Da ukrep pomeni pomoč, mora ta upravičencem najprej zagotoviti ugodnost, ki zmanjša stroške, ki bi jih po navadi nosili pri svojem poslovanju. Vsa podjetja v Italiji so zavezana davku od dobička pravnih oseb, ki se zaračuna na njihov čisti dobiček, ki izhaja iz razlike med njihovimi bruto prihodki in tekočimi stroški poslovanja, kakor so navedeni v njihovih knjigah. Program zagotavlja upravičencem gospodarsko prednost, ki vključuje znižanje njihovega obdavčljivega dobička za znesek, ki ustreza stroškom, nastalim z udeležbo na sejmih v tujini, poleg običajnega odbitja od bruto prihodkov, dovoljene za davčne namene. Podjetje upravičenec, ki

ima take stroške, v svoje knjige vknjiži ustrezen negativen popravek, ki povzroči znižanje bremena davka od dobička pravnih oseb za zadevno davčno leto. Ta ugodnost nazadnje pripelje do nižjih plačil davka, ki ga je treba plačati v letu, kar pomeni finančno korist za upravičenca.

(20) V svojih pripombah je Italija navedla, da zadevni program njegovim upravičencem ne zagotavlja nobenih pomembnih konkurenčnih prednosti, saj so njegovi učinki omejeni na dejansko nastale stroške, in da se uporabljajo enaki mehanizmi kot za druga odbitja, ki jih dovoljuje italijanski zakon o dohodnini (TUIR).

(21) Vendar pa Komisija meni, da je, kot so priznali italijanski organi, zadevno odbitje glede na običajno odbitje, dovoljeno za davčne namene, izjemno in ga je torej treba obravnavati kot ugodnost, ki znižuje stroške, ki jih po navadi nosijo podjetja, zavezana davku od dobička pravnih oseb v Italiji. Komisija torej potrjuje svojo presojo, da zadevni program svojim upravičencem zagotavlja gospodarsko in finančno ugodnost v obliki znižanja obdavčljivega dobička v Italiji.

(22) Drugič, ugodnost mora dodeliti država ali mora biti dodeljena iz državnih sredstev. Ker italijanski organi niso predložili nobenih ugovorov, Komisija potrjuje presojo, ki jo je opravila, ko je sprožila formalni postopek preiskave, po kateri je pomoč mogoče pripisati državi, saj vključuje odpoved davčnim prihodkom, ki jih po navadi pobere italijansko finančno ministrstvo.

(23) Tretjič, ukrep mora biti poseben ali selektiven, tako da daje prednost „posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga“. Italijanski organi trdijo, da je

ukrep na voljo vsem podjetjem, ki so obdavčljiva v Italiji in ki opravljajo določene naložbe, ki jim italijanska vlada daje prednost v skladu s cilji gospodarske politike, katerim sledi zadevni program.

(24) Po pozorni preučitvi Komisija potrjuje svoje mnenje, da je program izjemnih davčnih olajšav, ki ga je sprejela Italija, poseben program, ki daje prednost samo podjetjem z določenimi upravičenimi stroški, povezanimi z udeležbo na sejmih v tujini, in izključuje druga podjetja, ki na takih sejmih ne sodelujejo. Četudi je program načelno na voljo vsem podjetjem, ki prostovoljno sodelujejo na sejmih v tujini, pa dejansko daje prednost samo podjetjem, ki se ukvarjajo z izvozom, in ni na voljo drugim poslovnim sektorjem. Glede na sodno prakso Sodišča so ugodnosti, dodeljene podjetjem, ki opravljajo izvozne dejavnosti in imajo določene stroške, povezane s temi dejavnostmi, selektivne po naravi ⁽⁴⁾.

(25) Komisija ne more sprejeti argumenta, ki so ga predložili italijanski organi, da podjetij, ki niso vključena v trgovanje in izvažanje, ni mogoče primerjati s podjetji, ki so vključena v trgovanje, ter da je torej program splošen. Komisija meni, da, ker je ugodnost, dodeljena z izključitvijo določenih posebnih stroškov iz davčne osnove, omejena samo na podjetja, ki opravljajo izvozne dejavnosti, in obstaja poleg običajne davčne olajšave, te ni mogoče obravnavati kot splošen ukrep. Komisija nadalje navaja, da italijanski organi niso dokazali, da ukrep upravičuje narava ali splošna shema davčnega sistema. V vsakem primeru ugodnosti za upravičence niso v skladu z notranjo logiko italijanskega davčnega sistema ter so izjemne in začasne.

(26) Komisija torej potrjuje svoje mnenje, da je program poseben, ker, na primer, daje prednost samo podjetjem, ki se ukvarjajo z izvozom in torej „razstavljajo proizvode“ na sejmih v tujini, v nasprotju s storitvenimi podjetji, podjetji, ki trgujejo z blagom, ki ni primerno za razstavljanje na sejmih, in podjetji, ki sodelujejo na sejmih v Italiji.

⁽⁴⁾ Sodba Sodišča z dne 10. decembra 1969 v združeni zadevi 6/69 in 11/69 Komisija Evropskih skupnosti proti Francoski republiki [1969] PSES 523; sodba Sodišča z dne 7. junija 1988 v zadevi 57/86 Helenska republika proti Komisiji Evropskih skupnosti [1988] PSES 2855; sodba z dne 15. julija 2004 v zadevi C-501/00 Kraljevina Španija proti Komisiji Evropskih skupnosti, poročila še ni.

- (27) Komisija tudi potrjuje svoje začetne dvome o tem, ali so vsa podjetja, zavezana davku v Italiji, upravičena do iste ravni ugodnosti v zvezi s sejmi, na katerih sodelujejo v tujini. Italijanski organi so potrdili, da stroški, upravičeni do zadevne spodbude, vključujejo tudi stroške, ki jih ima stalna poslovna enota italijanskega podjetja v tujini, ki od svojega sedeža prevzame določeno stopnjo samostojnosti, kakor je določeno v členu 162 TUIR ali v ustreznih veljavnih davčnih konvencijah z državo, v kateri je stalna poslovna enota.
- (28) Vendar pa Italija trdi, da se zadevna ugodnost uporablja samo, če ima v skladu s členom 1(1)(b) DL 269/2003 zadevne stroške neposredno italijanski upravičenec. Zato morajo tuje poslovne enote ali podružnice italijanskih podjetij zadevne stroške zaračunati neposredno italijanskemu sedežu, da bi lahko uporabljale zadevno znižanje davka, kar tuje poslovne enote podjetij s sedežem v Italiji dejansko izključuje iz zadevne ugodnosti. Komisija tudi zaradi tega razloga ugotavlja, da se program ne zdi na voljo vsem podjetjem na enaki osnovi.
- (29) Nazadnje mora ukrep vplivati na konkurenco in trgovino med državami članicami. Italija trdi, da ukrep sploh ne vpliva na konkurenco oziroma da so njegovi učinki na konkurenco neznatni glede na kratko trajanje zadevnega ukrepa.
- (30) Glede na učinke ukrepa Komisija potrjuje presojo, ki jo je opravila, ko je sprožila formalno preiskavo. V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča⁽⁵⁾ je za to, da ukrep izkrivlja konkurenco, dovolj, da prejemnik pomoči tekmuje z drugimi podjetji na trgih, odprtih za konkurenco. Zlasti Komisija potrjuje, da ukrep izkrivlja konkurenco in trgovino med državami članicami, ker se njegovi cilji in učinki posebej nanašajo na izboljšanje pogojev poslovanja upravičencev pri izvozu svojega blaga na tuje trge, in torej neposredno vpliva na podjetja, dejavna v mednarodni trgovini, vključno s trgovino v Skupnosti. Poleg tega lahko celo pomoč za izvozne dejavnosti zunaj Skupnosti vpliva na trgovino v Skupnosti in izkrivi konkurenco v njej⁽⁶⁾.
- (31) Komisija ne more sprejeti argumenta o omejenih učinkih programa na konkurenco, saj dejstvo, da ukrep velja samo eno leto, ne izključuje možnosti, da so vpletene količine lahko dovolj velike, da imajo pomembne učinke na nekatere trge. To zlasti drži, kadar so upravičenci velika podjetja, ki se po navadi udeležujejo številnih sejmov. Poleg tega je lahko glede na to, da pomoč ni omejena v absolutnem smislu, njen znesek precejšen. V vsakem primeru omejen znesek pomoči ne bi zadostoval, da bi izključil možnost izkrivljanja konkurence in trgovine med državami članicami.
- (32) Poleg tega se zdi smiselno domnevati, da kratko obdobje veljavnosti ukrepa ne bo omogočilo podjetjem, ki po navadi ne sodelujejo na sejmih, da bi izkoristila ponujeno ugodnost, zlasti če morajo ta podjetja sprejeti odločitve, kot je, ali vstopiti na nov trg ali ne. Namen ukrepa se torej zdi bolj koristiti podjetjem, ki že po navadi uporabljajo sejme, vključno s podjetji, katerih glavni poslovni cilj je zlasti organizirati in voditi razstavljanje proizvodov na sejmih, in ki bi imela nesorazmerne koristi iz zadevne spodbude, saj niso izrecno izključena iz področja uporabe člena 1(1)(b) DL 269/2003.
- (33) Italijanski organi so program začeli izvajati, ne da bi o tem predhodno uradno obvestili Komisijo, in torej niso izpolnili svoje obveznosti iz člena 88(3) Pogodbe ES. Če ukrep pomeni državno pomoč v smislu člena 87(1) Pogodbe ES in se je začel izvajati brez predhodne odobritve Komisije, ga je treba opredeliti kot nezakonito pomoč.

2. Zakonitost programa

⁽⁵⁾ Glej, na primer, sodba Sodišča prve stopnje z dne 30. aprila 1998 v zadevi T-214/95 *Het Vlaamse Gewest* (Flamska regija) proti Komisiji Evropskih skupnosti [1998] PSES II-717.

⁽⁶⁾ Sodba Sodišča z dne 21. marca 1990 v zadevi C-142/87 *Kraljevina Belgija* proti Komisiji Evropskih skupnosti [1990] PSES I-959.

3. Združljivost

- (34) Če ukrep pomeni državno pomoč v smislu člena 87(1) Pogodbe ES, je treba njegovo združljivost oceniti ob upoštevanju izjem, določenih v členu 87(2) in (3) Pogodbe ES.
- (35) Italijanski organi niso izrecno izpodbijali presoje Komisije iz njenega dopisa z dne 18. marca 2004 o sprožitvi formalne preiskave, da se v tem primeru ne uporablja nobena od izjem iz člena 87(2) in (3) Pogodbe ES, na podlagi katerih je mogoče državno pomoč obravnavati kot združljivo s skupnim trgov. Komisija torej potrjuje svojo presojo, kot je razložena v točkah 25 do 32 njenega dopisa z dne 18. marca 2004.
- (36) Zadevne ugodnosti so povezane s stroški, ki niso upravičeni do pomoči na podlagi nobene od uredb o skupinskih izjemah ali smernic Skupnosti. S posebnim sklicevanjem na udeležbo na sejmih člen 5(b) Uredbe Komisije (ES) št. 69/2001 z dne 12. januarja 2001 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri *de minimis* pomoči (*) (7) določa, da je pomoč za udeležbo na sejmih dopustna samo, če ne presega 50 odstotkov upravičenih stroškov in za prvo udeležbo malega ali srednjega podjetja na določenem sejmu ali razstavi, medtem ko se zadevna davčna spodbuda nanaša na vsa podjetja in vse stroške, povezane z udeležbo na kakršnih koli sejmih v tujini.
- (37) Izjeme, določene v členu 87(2) Pogodbe ES, ki se nanašajo na pomoč socialnega značaja, dodeljeno posameznim potrošnikom, pomoč za povrnitev škode, ki so jo povzročile naravne nesreče ali izjemni dogodki, in pomoč, dodeljeno nekaterim območjem Zvezne republike Nemčije, se v tem primeru ne uporabljajo.
- (38) Prav tako program ni upravičen do izjeme, ki jo dovoljuje člen 87(3)(a) Pogodbe ES za pomoč za pospeševanje

gospodarskega razvoja območij, kjer je življenjska raven izjemno nizka ali kjer je podzaposlenost velika.

- (39) Programa tudi ni mogoče obravnavati kot projekt skupnega evropskega interesa ali za odpravljanje resne motnje v gospodarstvu Italije, kot to določa člen 87(3)(b) Pogodbe ES, niti ni njegov cilj pospeševanje kulture in ohranjanje kulturne dediščine, kot je to določeno členu 87(3)(d) Pogodbe ES.
- (40) Nazadnje je treba zadevni program preučiti na podlagi člena 87(3)(c) Pogodbe ES. Ta člen predvideva odobritev pomoči za pospeševanje razvoja določenih gospodarskih dejavnosti ali določenih gospodarskih območij, kadar takšna pomoč ne spreminja trgovinskih pogojev v obsegu, ki bi bil v nasprotju s skupnimi interesi. Davčne ugodnosti, ki jih dodeljuje program, niso povezane s posebnimi naložbami, ustvarjanjem delovnih mest ali posebnimi projekti. Preprosto pomenijo zmanjšanje stroškov, ki bi jih zadevna podjetja po navadi morala nositi pri svojem izvoznem poslovanju, in jih je zato treba obravnavati kot pomoč za tekoče poslovanje, povezano z izvozom. V skladu s standardno prakso Komisije se taka pomoč šteje za nezdružljivo s skupnim trgov.
- (41) Komisija nadalje navaja, da četudi bi bilo ugotovljeno, da ukrep pospešuje razvoj določenih gospodarskih dejavnosti, kot je internacionalizacija italijanskih podjetij, kar bi torej povečalo obseg trgovanja, Komisija ne more izključiti možnosti, da bi bil obseg relativnih učinkov na trgovino v Skupnosti v nasprotju s skupnimi interesi.

VI. SKLEP

(*) V besedilu je vsebinska napaka. Ta stavek se mora glasiti: „S posebnim sklicevanjem na udeležbo na sejmih člen 5(b) Uredbe Komisije (ES) št. 70/2001 z dne 12. januarja 2001 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri pomoči za majhna in srednje velika podjetja...“. Uredba je na voljo v UL L 10, 13.1.2001, na str. 33 in ne na str. 1, kakor nepravilno navaja opomba 7.

(7) UL L 10, 13.1.2001, str. 1.

- (42) Komisija ugotavlja, da davčne spodbude, dodeljene na podlagi tega ukrepa, pomenijo pomoč za tekoče poslovanje, ki ni upravičena do nobene od izjem glede prepovedi in je torej nezdružljiva s skupnim trgov. Komisija tudi ugotavlja, da je Italija zadevni ukrep uveljavila nezakonito.

(43) Kadar se za nezakonito dodeljeno državno pomoč ugotovi, da je nezdružljiva s skupnim trgom, je smiselna posledica take ugotovitve, da morajo upravičenci pomoč vrniti. Z vračilom pomoči se konkurenčno stanje, ki je obstajalo pred dodelitvijo pomoči, obnovi v čim večji možni meri.

možnost, da se lahko celotna pomoč ali del pomoči, dodeljene v posameznih primerih, šteje za združljivo, zlasti na podlagi člena 5(b) uredbe o skupinskih izjemah za mala in srednja podjetja –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

(44) Čeprav je bil ta postopek zaključen pred koncem davčnega leta, v katerem velja program, in torej preden je davčna obveznost večine upravičencev postala dokončna, Komisija ne more izključiti možnosti, da so podjetja že morda koristila pomoč v smislu, na primer, nižjih delnih plačil davkov, ki se nanašajo na tekoče davčno leto. Komisija navaja, da so po sprožitvi formalne preiskave italijanski organi uradno opozorili potencialne upravičence programa na morebitne posledice, če bi Komisija ugotovila, da zadevni ukrep pomeni nezdružljivo pomoč. Vendar Komisija vseeno meni, da je za vračilo kakršne koli pomoči, ki je upravičencem že bila dana na razpolago, nujno, da Italija v dveh mesecih od sprejetja te odločbe prejemnikom ukaže, da povrnejo pomoč z obrestmi v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 794/2004 z dne 21. aprila 2004 o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES⁽⁸⁾. Zlasti mora Italija tam, kjer je bila pomoč že dana na razpolago z znižanji plačil davkov za tekoče davčno leto, pobrati celotni zapadli davek z zadnjim odmerjenim plačilom za leto 2004. Vsekakor je treba celotno vračilo končati najpozneje do konca prvega davčnega leta po datumu uradnega obvestila o tej odločbi.

Člen 1

Program državne pomoči v obliki davčnih spodbud za podjetja, ki sodelujejo na sejmih v tujini, ki je določen v členu 1(1)(b) Zakonskega odloka št. 269 z dne 30. septembra 2003 in ki ga je Italija nezakonito začela izvajati v nasprotju s členom 88(3) Pogodbe ES, je nezdružljiv s skupnim trgom.

Italija ukine program pomoči iz prvega odstavka.

Člen 2

1. Italija sprejme potrebne ukrepe za vračilo s strani prejemnikov pomoči iz člena 1, ki jim je bila nezakonito dana na razpolago.

(45) Italija mora Komisiji predložiti seznam zadevnih prejemnikov ter jasno navesti načrtovane in že sprejete ukrepe za zagotovitev takojšnjega in učinkovitega vračila nezakonite državne pomoči, pri čemer uporabi vprašalnik iz Priloge k tej odločbi. V dveh mesecih od sprejetja te odločbe je treba Komisiji poslati tudi vse dokumente, ki dokazujejo, da so bili zoper prejemnike nezakonite pomoči uvedeni postopki za vračilo (kot so okrožnice, nalogi za povračilo itd.).

Vračilo se opravi nemudoma in v skladu s postopki nacionalne zakonodaje.

2. Kjer je bila pomoč že dana na razpolago z nižjimi delnimi plačili davkov za tekoče davčno leto, Italija pobere celotni zapadli davek z zadnjim odmerjenim plačilom za leto 2004.

V vseh drugih primerih Italija izterja zapadli davek najpozneje do konca prvega davčnega leta po datumu uradnega obvestila o tej odločbi.

(46) Ta odločba se nanaša na program kot tak in jo je treba izvršiti nemudoma, vključno z vračilom pomoči, dodeljene na podlagi programa. Vendar pa ne vpliva na

3. Za pomoč, ki jo je treba vrniti, se zaračunajo obresti, ki tečejo od dne, ko je bila prvič dana na razpolago upravičencem, do njenega dejanskega vračila in se izračunajo v skladu s členi 9, 10 in 11 Uredbe (ES) št. 794/2004.

⁽⁸⁾ UL L 140, 30.4.2004, str. 1.

Člen 3

V dveh mesecih od datuma uradnega obvestila o tej odločbi Italija obvesti Komisijo o ukrepih, sprejetih za ravnanje v skladu z njo, pri čemer uporabi vprašalnik iz Priloge k Odločbi.

V istem obdobju, kot je navedeno v prvem odstavku, Italija:

- (a) ukaže vsem prejemnikom pomoči iz člena 1, da povrnejo nezakonito pomoč z obrestmi;
- (b) pošlje vse dokumente, ki dokazujejo, da so bili zoper prejemnike nezakonite pomoči uvedeni postopki za vračilo.

Člen 4

Ta odločba je naslovljena na Republiko Italijo.

V Bruslju, 14. decembra 2004

Za Komisijo
Neelie KROES
Članica Komisije

PRILOGA

Informacije o izvajanju Odločbe Komisije o programu pomoči C12/2004 – Italija – Davčne spodbude za podjetja, ki sodelujejo na sejmih v tujini

1. *Skupno število prejemnikov in skupni znesek pomoči za vračilo*

1.1 Podrobno navedite, kako bo izračunan znesek pomoči, ki ga je treba izterjati od posameznih prejemnikov:

- Glavnica;
- Obresti.

1.2 Kakšen je skupni znesek nezakonite pomoči, dodeljene na podlagi tega programa, ki ga je treba vrniti (bruto ekvivalent pomoči; po ... cenah)?

1.3 Kakšno je skupno število prejemnikov, od katerih je treba izterjati nezakonito pomoč, dodeljeno na podlagi tega programa?

2. *Že sprejeti in načrtovani ukrepi za vračilo pomoči*

2.1 Podrobno navedite, kateri ukrepi so že bili sprejeti, in kateri ukrepi so načrtovani za zagotovitev takojšnjega in učinkovitega vračila pomoči. Kjer je ustrezno, navedite tudi pravno podlago za sprejete/načrtovane ukrepe.

2.2 Kdaj bo vračilo pomoči končano?

3. *Podatki o posameznih prejemnikih*

V tabelo na drugi strani vpišite podatke o vsakem prejemniku, od katerega je treba izterjati nezakonito pomoč, dodeljeno na podlagi tega programa.

Identiteta prejemnika	Znesek dodeljene nezakonite pomoči (*) Valuta:	Vrnjeni zneski (°) Valuta: ....

(*) Znesek pomoči, ki je bil upravičencu dan na razpolago (bruto ekvivalent pomoči; po ... cenah)

(°) Bruto vrnjeni zneski (vključno z obrestmi)